

Kā veiksmīgi uzrunāt pusaudžus

FOTO: no Rīgas Imantas vidusskolas arhīva

Idejai par īpašas akcijas organizēšanu – uzvilkt krekļus ar stiprajiem vārdiem – atsaukušies 26 skolotāji.

IK ILZE BRINKMANE

Sociālie tīkli reizēm pavēsta arī interesantas ziņas, piemēram, ka Rīgas Imantas vidusskolā skolotāji apzinās vārdu nozīmi un pārsteigusi visu skolas saimi, uzvelkot T krekļus, uz kuriem uzdrukāti vārdi, kas uzrunā īpaši.

„Staigājot pa Latvijas dizaina Ziemassvētku tirdziņu, es ieraudzīju T krekļu, uz kura bija uzraksts „klusums”. Esmu sociālā pedagoģe un sapratu, ka tas man noderēs darbā. Tik tiešām, kad pāris reizes to uzvilku, iecere izdevās – pusaudži to uztvēra uzreiz un precīgi smaidīja. Neva-

jadzēja nedz garu vārdu tirādes, nedz moralizēt, bet panācu pozitīvu – disciplinēšanu. Mani ieklausījās arī citi kolēģi, un sapratām, ka tie vārdi, kurus vēlamies skolēniem pateikt, bet tie bieži aizplūst citu vārdu straumē un paliek nesadzirdēti,” stāsta idejas autore, Rīgas Imantas vidusskolas sociālā pedagoģe **Ilze Bite**. Ideju par īpašas akcijas organizēšanu – uzvilkt krekļus ar stiprajiem vārdiem – atbalstījusi arī skolas direktore Ingūna Helviga, atsaukušies 26 skolotāji un katrs izvēlējies savu vēstījumu. 19. aprīlī ritā visus sagaidījuši vestibilā, pēc tam klusēs diskutējuši, kas īsti ir

“ Viss ir atkarīgs no skolotāja personības. Stils un metodes var mainīties, bet dzirdīgas ausis un sirdis sasniegs vārdi, kurus saka personība. Reizēm pat izteiksmīgāks par vārdiem izrādās klusums.

FOTO: no Rīgas Imantas vidusskolas arhīva

Rīgas Imantas vidusskolas atbalsta personāls: psiholoģe Jūlija Brokere (no kreisās), sociālā pedagoģe Ilze Bite un medmāsa Rasma Kundziņa.

stipri vārdi, kādas iespējas un izjūtas tie rada.

Uz vaicājumu, ko ar šo iniciatīvu vēlējas panākt, I. Bite skaidro, ka ļoti lakoniskā veidā un daudz veiksmīgāk veidojas arī skolotāju komanda. Patlaban jau katrs pedagoģis pats izvēlas, kad uzvilkt īpašo krekļu, bet jau izlemts – visi kā vienota komanda atkal tos uzvilks, uzsākot jauno mācību gadu septembrī.

„Ieguvām ļoti pozitīvu pusaudžu reakciju, jo ne tik svarīgi ir, ko sakām, bet daudz svarīgāk, kā jauniešus uzrunājam. Sators visos laikos ir viens un tas pats, bet vienmēr jāatrod atšķirīgs uzrunas

veids. Manuprāt, mums tas izdevās,” gandarījumu neslēpj I. Bite.

Kad ieminos, ka ideju – pozitīvas attieksmes veidošanās pret sevi un citiem, rosinot domāt un palīdzēt apzināties savu uzvedību, – citīgi valsts vispārējās vidējās izglītības vadlīnijās mēģina iestrādāt daudzskaitlīgs autoru kolektīvs, tad I. Bite smaidot teic: „Pedagoģa darbā esmu aizvadījusi jau 40 gadus un varu apgalvot, ka viss ir atkarīgs no skolotāja personības. Stils un metodes var mainīties, bet dzirdīgas ausis un sirdis sasniegs vārdi, kurus saka personība. Reizēm pat izteiksmīgāks par vārdiem izrādās klusums.”